

Var som än alls det pummets
öde - han det vara förbundet
med Carl Gildts stora minne
den nordiska ättlingen som
der frambragte god som gäst
hans land heder. Alla som
mets de mest 40 år
sen och höst dem till
man - hans impererande
gestalt hans härliga
stämning hans flöjande
vittalighet sa Konsulerad
en ej en enda nödigt ord
fick församma - måste
i landarna se honom boad
för sig. Han hos en de
som ej Rumma & Lomma.
För mig som quatt hela min
ämhet at hans värde de långa
åren sig honom mest och hans vita
huvud settande enot den röda äggen.